

Posudek oponenta rigorózní práce

Jméno autora: Mgr. Tereza Vodičková
Téma rigorózní práce: Podnik ohrožený úpadkem (některé jeho aspekty)
Rozsah: 106 stran vlastního textu
Datum odevzdání práce: prosinec 2013

Aktuálnost (novost) tématu:

Téma je velmi aktuální, protože se nikdo zatím uceleně problematikou správy podniku ohroženého úpadkem v české odborné literatuře nezabýval.

Náročnost práce (teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování, použité metody).

Pokud jde o náročnost zpracování zvoleného tématu, lze téma považovat s ohledem na nutnost zorientovat se nejen v právních, ale i ekonomických otázkách za spíše obtížné pro zpracování.

Hodnocení práce

1) splnění cíle práce

Autorka si vytkla za cíl provést analýzu správy podniku ohroženého úpadkem. Naplnění tohoto cíle se jí daří jen částečně.

2) samostatnost při zpracování tématu

Nelze pochybovat o tom, že práce byla vypracována autorkou zcela samostatně.

3) logická stavba práce

Autorka rozdělila svou práci do čtyř kapitol.

V první kapitole, kterou autorka nazvala „Právní kvalifikace ekonomických potíží a její vlivu na správu podniku“, se autorka nejprve věnuje ekonomickému vývoji podniků a vývoji insolvenčního práva a teprve v její druhé části samotným ekonomickým potížím. Kapitulu 1.3 by bylo vhodné zařadit do úvodu práce, protože v ní autorka vysvětluje, proč používá pojmu podnik a nikoli obchodní společnost a v jakém významu v práci užívá pojem insolvence.

Ve druhé kapitole pak autorka rozebírá z hlediska správy podniku systém varovných opatření; spíše než o varovná opatření jde ale o případy, díky nimž management může zjistit, že se podnik nachází či může nacházet v ekonomických potížích (řádné vedení účetnictví, audit, apod.).

Ve třetí kapitole se autorka věnuje správě a řízení podniku ve vztahu k dotčeným orgánům a osobám uvnitř podniku, které nesprávně označuje za subjekty v podniku (str. 61).

Ve čtvrté kapitole se autorka zabývá právními důsledky pro osoby, které jsou odpovědné za ohrožení podniku úpadkem.

Na konci jednotlivých kapitol postrádám dílčí shrnutí poznatků, ke kterým autorka dospěla. Celkové shrnutí autorčiných závěrů pak postrádám v závěru práce, který tak neplní svoji funkci.

4) hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)

Pozitivně hodnotím snahu autorky propojit právní a ekonomické otázky a seznámit čtenáře se zahraniční úpravou.

Předložená práce osvědčuje, že se autorka ve zvoleném tématu velmi dobře zorientovala, bohužel nabyté znalosti nedokázala zcela zúročit.

Za nedostatečné považuji, že v případě zahraničních úprav, kterými se autorka v práci zabývá, nebyla provedena dostatečná komparace s českým právem. Dále pak práci vytýkám absenci syntézy autorkou při psaní práce získaných poznatků.

Práce sice velmi podrobně čtenáře provádí jednotlivými zahraničními úpravami, nicméně autorka je nehodnotí, nedovojuje z nich žádná doporučení pro české právo ani de lege lata ani de lege ferenda. Velmi málo prostoru autorka věnuje nové právní úpravě zakotvené v novém občanském zákoníku a zákonu o obchodních korporacích, i když ji zcela neopomíná; zmínky jsou spíše okrajové (např. kapitola 3.2).

V kapitole 1.5 se autorka zabývá případem poklesu vlastního kapitálu pod v zákoně stanovenou výši základního kapitálu, aniž však uvádí, v kterém ustanovení zákona o obchodních korporacích se nově pravidlo o povinnosti svolat valnou hromadu nachází a že ve vztahu k akciovým společnostem požadavek na zakotvení tohoto pravidla do právních řádů plyne z čl. 19 směrnice 2012/30/EU (dříve čl. 17 Druhé směrnice). Závěr kapitoly 1.5 na str. 18 není srozumitelný.

V kapitole 2.4.3. autorka zařazuje do systému varovných opatření institut tzv. kodeterminace. V této kapitole se diplomantka převážně zabývá institutem výboru zaměstnanců ve Francii, aniž jakkoli reflektuje, jak se k institutu kodeterminace staví české právo po rekonstrukci.

Obdobně je tomu v kapitole 2.4.4., v níž autorka věnuje opět pozornost francouzské úpravě a zcela opomíná, jaké nástroje mají k dispozici čeští společníci či akcionáři k tomu, aby v důsledku jejich uplatnění si management uvědomil, že se podnik nachází v ekonomických potížích. Řízení o poplachu, o kterém autorka v této a následující kapitole pojednává, by si zasloužilo samostatný exkurs spolu ale s hodnocením, zda by bylo žádoucí obdobný institut zakotvit i do českého práva.

Nedostatečná reflexe českého práva se projevuje i v poslední kapitole, v rámci níž v kapitole 4.1. autorka jen okrajově zmiňuje v souvislosti s management § 68 ZOK, aniž si uvědomuje, že okruh negativních následků je podstatně širší; navíc § 68 ZOK nevěnuje patřičnou pozornost. Stejně tak v kapitole 4.3. věnované odpovědnosti třetích osob vůbec nezmiňuje odpovědnost za ovlivnění, které vedlo k úpadku.

5) práce s literaturou

Literatura domácí i zahraniční provenience je reprezentativní, stejně tak je i významná práce se zahraniční judikaturou. Poznámkový aparát je rozsáhlý a je plně funkční. U vícekrát vydaných děl ale autorka necituje z posledních vydání, aniž by takový postup na své straně zdůvodnila (např. díla citovaná v pozn. pod čarou č. 23 a 24).

6) jazyková a stylistická úroveň

Stylistická úroveň práce je velmi dobrá.

7) úprava práce (text, grafy, tabulky),

Úprava práce je standardní. Rigorózní práce neobsahuje žádné grafy či tabulky až na graf na str. 20.

Otázky k zodpovězení při obhajobě

K zodpovězení při obhajobě, předešlím autorce k zamyšlení následující otázky:

Je závěr britského soudu zmíněný na str. 67 práce aplikovatelný i v českém právu?

Doporučuje autorka zakotvit některé zahraniční instituty do českého práva?

Závěrečné hodnocení

Přes výše uvedené výtky doporučuji práci připustit k obhajobě.

V Praze dne 7. července 2014

JUDr. Kateřina Eichlerová, Ph.D.
oponent rigorózní práce